

Küçük öl Ejderhası

Yavuz DEMİRKIRAN

Küçük Çöl Ejderhası

Yavuz DEMİRKİRAN

Ember, büyük bir kedi boyutunda küçük bir ejderhaydı. Kum rengi turuncu pulları, açık krem rengi bir karnı ve uçamayacak kadar küçük minik kanatları vardı. Güneşin bütün gün tepelerinde parladığı sıcak ve kurak bir çölde yaşıyordu. Ember keşfetmeyi severdi ama hep susardı. Çölde su bulmak zordu ve Ember sık sık yorgun ve huysuz hissederdi.

Bir sabah Ember boğazı kurumuş bir şekilde uyandı. Minik kanatlarını çırpı ve küçük ayaklarını yere vurdu. "Suya ihtiyacım var!" diye homurdandı. Etrafına baktı ama kum her yere uzanıyordu. Görünürde ne bir nehir, ne bir göl, ne de bir su birikintisi vardı. Ember iç çekti. Çölde su bulmak kolay değildi.

Ember kum tepelerinin üzerinden yola koyuldu, kehribar rengi gözleri ufku tarıyordu. Etrafındaki sıcaklık dalgalanıyordu. Sıcak ve huysuz hissetti. "Burada kimse nasıl yaşıyor?" diye mırıldandı. Tam o sırada, kırmızı çizgili bir battaniyesi olan uzun bir deve gördü. Deve yavaş, sakın ve istikrarlı bir şekilde yürüyordu. Ember hızla ona doğru gitti.

"Affedersiniz," dedi Ember. "Çok susadım ama hiçbir yerde su bulamıyorum!" Deve Camille nazik koyu gözleriyle aşağıya baktı. "Anlıyorum," dedi yumuşak bir sesle. "Sana nasıl içtiğimi göstereyim." Ember'i küçük, çamurlu bir gölete götürdü. Ember hepsini bir dikişte içmek üzereydi ama Camille onu durdurdu.

"Yavaşça yudumla," dedi Camille. "Eğer bir dikişte içersen, suyu döker ve israf edersin." Ember, Camille'in küçük, yavaş yudumlar aldığını izledi. Uzun kirpikleri sakince kırpıldı. "Dene," dedi. Ember minik bir yudum aldı. Sonra bir tane daha. Su serin ve güzeldi. "Anlıyorum," dedi Ember. "Yavaşça yudumlamak suyu tasarruf etmeme yardımcı oluyor."

Ember Camille'e teşekkür etti ve yoluna devam etti. Ama kısa süre sonra güneş daha da ısındı. Ember başı dönmüş ve yorgun hissetti. Küçük bir kaya buldu ve güneşin altına yığıldı. "Çok sıcak," diye inledi. Tam o sırada, parlak yeşil gözlü küçük bir kertenkele hızla yanından geçti. "Merhaba," dedi kertenkele Liza. "Aşırı ısınmış görünüyorsun."

Liza uzun kıvrık kuyruğunu salladı. "Beni takip et," dedi. Ember'i büyük bir kayanın altındaki serin, gölgeli bir yere götürdü. "En sıcak saatlerde gölgede dinlenirim," dedi Liza. "Bu beni serin tutar ve enerjimi korur." Ember gölgede kıvrıldı. Serin kum harika hissettirdi. "Bu çok daha iyi," dedi.

Ember güneş biraz daha alçalana kadar gölgede dinlendi. Kendini yenilenmiş hissetti. "Teşekkürler Liza," dedi. "Gölgede dinlenmeyi hiç düşünmemiştim." Liza gülümsedi. "Çöl hayvanlarının akıllı alışkanlıkları vardır," dedi. "Uyum sağlamayı öğreniriz." Ember başını salladı. Anlamaya başlıyordu. Çöl sıcaktı ama burada yaşamamanın yolları vardı.

Akşam olurken Ember, Ratty adında küçük bir kanguru faresiyle tanıştı. Ratty'nin büyük yuvarlak gözleri ve püsküllü bir kuyruğu vardı. "Güneşte çok fazla kalıyorsun," dedi Ratty. "Ben gün boyunca yuvamda kalırım. Serin olduğunda gece dışarı çıkarım." Ember meraklandı. "Ama yalnız kalmıyor musun?" diye sordu. "Pek sayılmaz," dedi Ratty. "Sessizce dinlenir ve enerjimi korurum."

Ember Ratty'nin sözlerini düşündü. "Yani güneşten uzak durup dinleniyorsun?" diye sordu. Ratty başını salladı. "Evet ve serin kaldığım için çok suya ihtiyacım olmuyor." Ember tüm hayvanların suyu tasarruf etmek için kendi yolları olduğunu fark etti. Camille yavaşça yudumluyordu. Liza gölgede dinleniyordu. Ratty bir yuvada kalıyordu. Ember bu alışkanlıkları o da denemek istedi.

Ertesi gün Ember uyandı ve alışkanlıklarını değiştirmeye karar verdi. Suyu bir dikişte içmek yerine yavaş yudumlar aldı. Sıcak güneşte yürümek yerine en sıcak saatlerde gölgede dinlendi. Ve güneş yükseldiğinde serin bir yer bulup sessiz kaldı. İlk başta zordu. Ember sabırsızdı.

Ama Ember denemeye devam etti. Camille gibi yavaşça yudumladı. Liza gibi gölgede dinlendi. Ratty gibi sakin ve sessiz kaldı. Yavaş yavaş Ember kendini daha güçlü hissetti. Pulları parlıyor gibiydi. Kehribar rengi gözleri parlaktı. Artık o kadar susamıyordu. "Bu işe yarıyor!" dedi mutlu bir şekilde.

Ember'in arkadaşları değişimi fark etti. "Harika görünüyorsun Ember!" dedi Liza. "Güçlenmişsin," dedi Camille. Ratty yuvasından dışarı baktı ve gülümsedi. Ember gurur duydu. Çöle uyum sağlamayı öğrenmişti. Ve uyum sağlamak büyümesine yardımcı olmuştu. Artık sadece küçük bir ejderha değildi. Akıllı bir çöl ejderhasıydı.

Ember her gün yeni alışkanlıklarını uygulamaya devam etti. Suyu yavaşça yudumladı ve bir damlasını bile israf etmedi. Güneş sertleştğinde gölgede dinlendi. Sakin ve sabırlı kaldı. Ve güçlendi ve mutlu oldu. Çöl hâlâ sıcak ve kuraktı ama Ember artık orada nasıl yaşayacağını biliyordu. Kendini evinde hissetti.

Bir akşam Ember sıcak bir kayanın üzerine oturdu ve gün batımını izledi. Camille, Liza ve Ratty yanına oturdu. "İyi öğrendin," dedi Camille. Ember gülümsedi. "Sizin sayenizde başardım," dedi. "Bana uyum sağlamayı öğrettiniz." Arkadaşlar yıldızların çıkışını izledi. Ember minnettar ve huzurlu hissetti.

Ember çöle uyum sağlamanın büyümesine ve gelişmesine yardımcı olduğunu öğrendi. Alışkanlıklarındaki küçük değişikliklerin büyük bir fark yarattığını keşfetti. Ve hayvan arkadaşlarının her zaman yardım etmek için orada olacağını biliyordu. Küçük çöl ejderhası artık susamıyor ya da huysuzlanmıyordu. Güçlü, mutlu ve bilgeydi. Ve çölde mutlu bir şekilde yaşadı, yavaşça yudumlayarak ve gölgede dinlenerek.